

Knusjes

In een mooi land, niet ver weg, leefde de Kusjeskoningin. Ze kon de liefste kusjes geven. Met haar kussen deed ze het hele land stralen. Er ontbrak maar één ding aan de Kusjeskoningin. Ze ging niet op zoek naar een man. Op haar dertigste verjaardag vonden haar onderdanen dat het tijd werd om te trouwen. Ooit moest er toch een opvolger komen? Maar de Kusjeskoningin had heel veel eisen ...

Knusjes

Soedele Chijsen en Hanne Holvoet

BIB-BOX

bingel

Haal meer uit dit boek!
Ga snel naar bingel.be.

www.vanin.be

VAN IN

3 partners company

BIB-BOX

ook op [bingel](http://bingel.be)

In een mooi land, niet ver weg, leefde de Kusjeskoningin. Ze was de mooiste koningin van het hele land. Ze was een echte schat. Ze stak haar neus niet in de lucht en haar kin nooit omhoog. Ze keek niet alsof ze de baas was. En ze sprak nooit te luid. Ze kon de liefste kusjes geven. Eerst rende ze op je af en boog ze zich naar je toe. Dan gaf ze je een kus op de wang.

Ze zei er altijd bij: 'Wat bent ú toch lief!
De Kusjeskoningin zei altijd 'u.' Omdat ze
even vaak grote mensen kuste als kinderen.
De grote mensen werden verlegen van haar
kussen. Na een kus keken ze weg en draaiden
ze een beetje in het rond. Maar ze vertelden
iedereen over hun koningin die nooit uit de
hoogte deed.
Soms reisde een burger naar een ander land.
Dan zei hij: 'De zon gaat met onze vorstin
mee!'

Want met haar kussen deed ze het hele land stralen. Er ontbrak maar een ding aan de Kusjeskoningin. Ze ging niet op zoek naar een man. Hoe langer het duurde, hoe meer vragen de burgers zich stelden. Zou ze weten dat ze haar burgers iets meer dan kusjes moest geven? Ooit moest er een opvolger komen. Wanneer zou hun vorstin willen trouwen? Hun Kusjeskoningin kon dan wel super zijn, het rijk had ook een koning nodig.

De Kusjeskoningin had geen tijd voor die zorgen. Het leven was veel te mooi om zich daar druk over te maken. Er zou op een dag wel iets uit de lucht vallen. Koningen vallen helaas nooit echt uit de lucht. Maar dat durfde niemand haar aan het verstand te brengen. Toen de koningin bijna dertig was, werden de onderdanen echt onrustig. Nu moest hun Kusjeskoningin toch wel eens aan de toekomst van het land denken.

Op het feest voor haar verjaardag fluisterden de gasten: 'Zou het geen tijd worden dat ...'

En: 'Wanneer gaat ze op zoek naar ...'

Uit haar ooghoek zag de Kusjeskoningin haar burgers druk overleggen. Toch bleef ze rustig kussen uitdelen. Haar raadsman maande haar aan naar het volk te luisteren. Maar daar had de Kusjeskoningin die dag geen zin in. Pas drie dagen na het feest ging ze op zoek naar een man.

Ze maakte een lijst met eisen voor de nieuwe koning. Hij moest knap zijn. Lief. Handig. Slim. Lef tonen. Goed met kinderen kunnen omgaan. De liefste lach op aarde hebben. En ogen zo mooi als de zon. Verder moest hij goed kunnen luisteren, dansen en muziek spelen. Ze wilde uren met hem kunnen praten. Maar ook samen stil kunnen zijn. De Kusjeskoningin schreef verder en verder. Pas toen het donker werd, was haar lijst bijna af.

Die nacht stuurde ze een knecht op reis door het hele rijk. Zo snel hij kon, sprong hij op zijn paard. Hij draafde tot aan de grens van het land. In elk dorp hing hij op het grootste plein een kopie van de lijst. Iedere man die aan alle eisen voldeed, mocht zich melden. De burgers schrokken de dag erna. Op de lijst stonden wel honderd dingen. Het zou hun Kusjeskoningin nooit lukken een man te vinden.

Intussen ging de Kusjeskoningin verder met kusjes geven. De lakei en de hofdames. De tuinman, de kokkin en de gasten. Iedereen kreeg elke dag een kus.

Alle bewoners merkten dat niemand zich kwam melden. Maar de Kusjeskoningin bleef hopen dat haar plan zou slagen. Haar prins op het witte paard zou wel komen.

Toch kwam geen enkele man naar het paleis. Niemand waagde zijn kans. Pas maanden later kreeg de Kusjeskoningin dat in de gaten.

Ze gaf haar raadsman een dikke kus.

‘Waarom komt er niemand?’

Het duurde de hele dag om haar uit te leggen wat er mis was. De Kusjeskoningin snapte eindelijk dat ze veel te veel eiste. Ze besloot de zaak anders aan te pakken. Ze schrapte heel wat van haar lijst. Er bleven nog maar drie dingen over. Was een man niet getrouwd, lief en kuste hij graag? Dan was hij welkom in het paleis.

Zoals het in een goed sprookje past, hoorde daar een bal bij. Heel wat mannen kwamen naar het feest. Het waren stuk voor stuk goede kussers. De Kusjeskoningin kreeg alle soorten kussen. Een handkus. Een luchtkus. Een wimperkus. Zelfs eentje op de mond. Toch kon de Kusjeskoningin nog niet kiezen. Ze had gehoopt dat er iemand apart zou zijn. Op welke manier dan ook. Toen alle mannen weer weg waren, klaagden de bewoners van het land.

De raadsman vroeg haar: 'Denk nog eens goed na. Is er niemand met wie u zou willen trouwen?'

De Kusjeskoningin kneep haar ogen dicht.

'Ik trouw pas als ik de ware vind', zei ze. Ze kruiste haar armen voor de borst en stopte met kusjes geven.

'Maar hoogheid...'

De Kusjeskoningin schudde streng het hoofd. 'Gewoon is niet goed genoeg voor mij.' Het nieuws ging snel het land rond. De Kusjeskoningin vond geen man.

Het hele paleis liep vol burgers. De ene riep: 'Wij willen een koning!' De andere: 'Geef ons een opvolger!' De vrouwen kwamen een stap dichterbij. De mannen balden hun vuisten.

Voor het eerst in haar leven keken de burgers boos. De groep riep steeds harder. Met luide stem zei de Kusjeskoningin: 'Ik ben de koningin. Ik mag het beste eisen.' Ze stak haar kin omhoog en haar neus in de lucht. Daarna wendde ze haar blik af.

Langzaam stapte een dappere man tot bij de Kusjeskoningin. Hij zei: 'U krijgt tijd tot het eind van de week. Als u dan geen nieuwe koning kiest, eis ik de macht.'

Het werd stil in de zaal. De Kusjeskoningin zette zich schrap op de troon.

Een burger zei zacht: 'Wij eisen een koning!'

De anderen herhaalden het steeds luider.

Al snel kreunde het hele paleis onder het protest.

'Wachters!' riep de Kusjeskoningin. 'Zet ze buiten!'

Het duurde uren voor het weer rustig werd in het paleis. Pas na een hele tijd vertrokken de burgers. Maar de boze groep ging nog niet naar huis. De bende trok door de hoofdstad van het land. Het kabaal was tot ver buiten de stad te horen. De Kusjeskoningin maakte van haar mond een dunne streep. Ze kwam de hele nacht niet van haar troon af. Hoe haar raadsman ook smeekte.

De dag erna was de prins van een ander land op reis door het rijk. Iemand vertelde hem over het bal. 'Onze koningin zou er haar koning kiezen. Niemand was goed genoeg. Jammer. U bent net een dag te laat.' Erg vond de prins dat niet. Hij was niet op zoek naar een bruid. Hoewel zijn burgers vonden dat het tijd werd om te trouwen. Hij was netjes opgevoed. Dus bracht hij een bezoek aan de Kusjeskoningin.

'De prins komt niet om uw hand vragen. Hij komt gewoon langs.' De raadsman schudde zijn hoofd. 'Nee. Niet om met u te trouwen. Gewoon op bezoek zoals prins en koningen dat bij elkaar doen.' Het kostte de raadsman wel een uur voordat de Kusjeskoningin hem wou geloven. Tegen haar zin stond ze het bezoek toe.

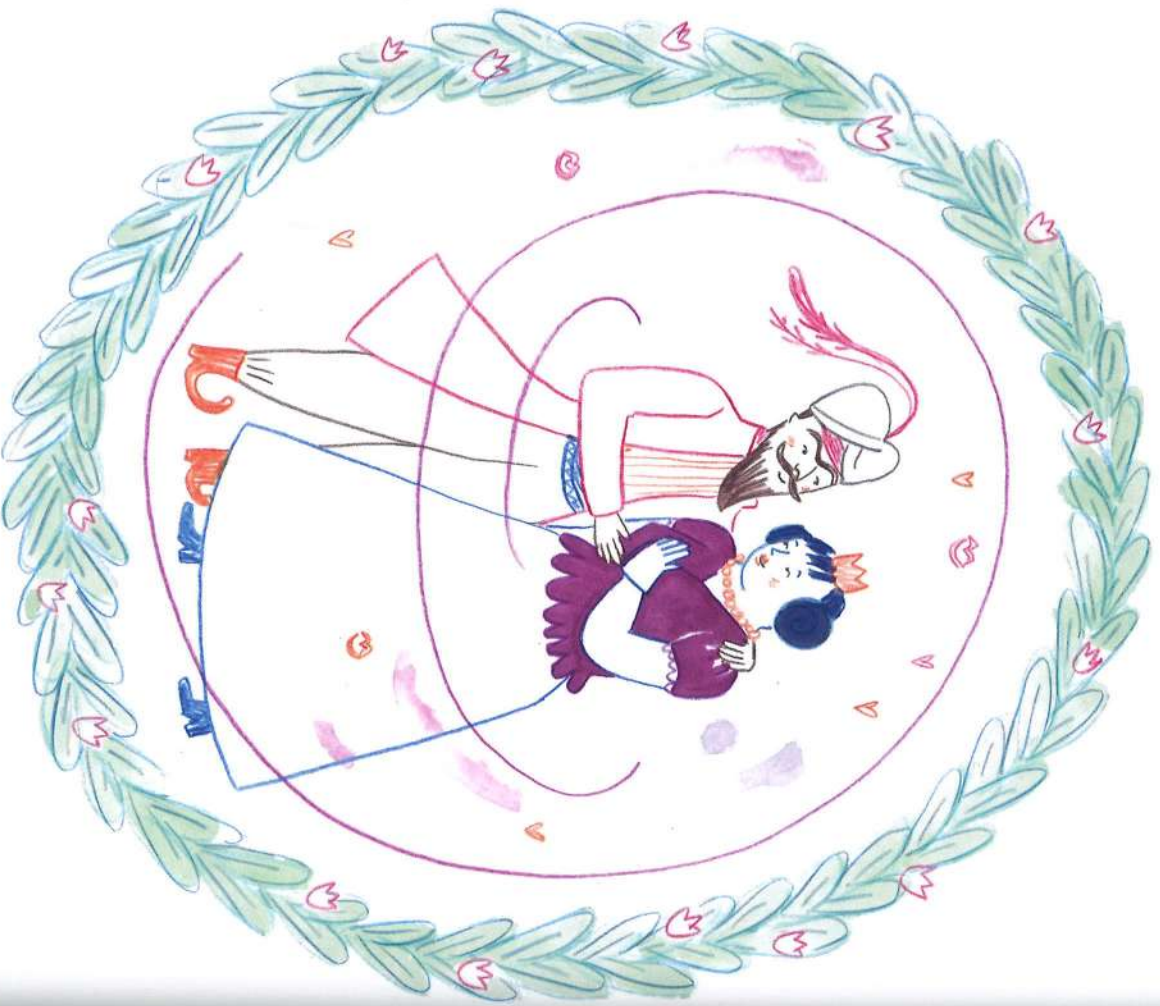
De prins boog diep voor haar. Hij had niets met de ruzie te maken. Dus gaf ze hem een dikke kus.

De prins zette een stap naar achter. Hij begon te blozen en vergat zijn eerste zin.

'Sorry, sire', zei de Kusjeskoningin. 'De inwoners in dit land weten dat kussen hier heel gewoon is. Heeft u dat nog niet gehoord?'

De prins stotterde: 'Nee, hoogheid.' Hij lachte even. 'Dit is nieuw voor me. Maar geen probleem, hoor. Wij geven een knuffel als we iemand groeten.'

'Een knuffel?' vroeg de Kusjeskoningin. 'Wat is dat?'

'Kijk, zo', zei de prins en hij knuffelde haar. Zachtjes legde hij zijn armen om de Kusjeskoningin heen. Daarna drukte hij haar tegen zijn borst. Pas toen de raadsman kuchte, liet hij haar weer los.

De Kusjeskoningin trilde op haar benen. Dit had ze nog nooit gevoeld. Dit was veel fijner dan kussen. 'Wilt u dat nog eens doen?' stamelde ze. 'Graag', zei de prins. 'Als u me nog eens wilt kussen.'

Stil sloop de raadsman naar buiten.

Over auteur **Goedele Ghijssen**

Vroeger wou ik prinses worden. Nu schrijf ik over koninginnen en geef ik knusjes aan mijn eigen prins.
Het woord 'knusjes' is uitgevonden door mijn dochter Jade. Mijn juf Kaat Vrancken geloofde in het idee. Ze leerde me schrijven. Opnieuw en opnieuw. Tot het helemaal goed is. Dankjewel!

www.ghijssen.be

Anderen boeken van Goedele in Bib-Box:
▲ De topper
■ Klein spook

Over tekenaar **Hanne Holvoet**

Hallo! Ik ben Hanne, pas afgestudeerd als illustrator en vormgever aan Sint-Lucas Antwerpen. Dit in combinatie met mijn lerarenopleiding brengt een grote interesse met zich mee naar hoe kunst en educatie elkaar kunnen ontmoeten. Mee tekenen aan deze Bib-Box vol verhalen deed ik dan ook met plezier!

Toen kusten en knuffelden de
Kusjeskoningin en de prins elkaar. Natuurlijk
trouwden ze snel. Niemand eiste nog de
troon. De burgers zwaaiden met wimpels
in alle kleuren. En iedereen kuste elkaar die
dag.

Het paar bleef op het paleis wonen, in het
land niet ver hiervandaan. Een jaar later
kwam er een dochter. De Kusjeskoningin
maakte een nieuw gebruik bekend. Als
geschenk voor alle burgers van het land.
Knuffels met kusjes: 'knusjes.'

En ze 'knusten' nog heel lang en gelukkig.